

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰ. 1 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸੇ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਅਤੇ ਆਰਡਰ 23 ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ 1 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰੋ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਸੇਠੀ ਦੇ ਇਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਤਾਕਤ ਹੈ। ਰਾਮ ਕਿਸ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ-226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਬਣਾ ਲਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਜਿਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਇਕੱਲੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਲਿਆ ਹੈ, ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਸ੍ਰੀ ਸੇਠੀ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਹੋਰ ਨਿਪਟਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(12) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਮੁੱਖ ਸਵਾਲ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਨਵਾਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਇਸ ਦਾ ਖਰਚਾ ਸਹਿਣ ਕਰਨਗੀਆਂ। ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ।

ਆਰ. ਐਨ. ਐਮ

ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ

ਆਰ ਐਸ ਨਰੂਲਾ ਅਤੇ ਐਸ ਐਸ ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ ਜੇ .

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰਸ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਪੀ. ਸੀ. ਬਹਿਲ, ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਉਪ ਸਕੱਤਰ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਅਤੇ ਹੋਰ, — ਉੱਤਰਦਾਤਾ •

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 427 ਆਫ 1967

22 ਅਗਸਤ 1968

ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ (ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤੀ) ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ (1955)— ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 5— ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਦੀ ਚੋਣ ਸੂਚੀ 'ਤੇ ਰਾਜ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣਾ—ਕੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ—ਕੀ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਦਮਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ—ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਪਦੰਡ ਅਜਿਹੇ ਮੈਂਬਰ — ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ—ਮਾਪਦੰਡ ਦੀ ਵਰਤੋਂ —ਕੀ ਵਿਧਾਨਕ ਕਮੇਟੀ — ਕਮੇਟੀ—ਕੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ—ਨਿਯਮ 5(3)- “ ਬੇਮਿਸਾਲ ਗੁਣ ਅਤੇ ਅਨੁਕੂਲਤਾ”—ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ।

Union of India, etc. v. P. C. Bahl, Deputy Secretary to Government of Punjab, etc. (Sandhwalia, JO)

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਦੀ ਚੋਣ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਰਾਜ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਦੇ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਟੈਸਟ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ > e ਦੀ ਚੋਣ ਸੂਚੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਰਾਜ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੂਚੀ ਕਨੂੰਨੀ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਇੱਕ ਖਾਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਚੋਣ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕਮਾਤਰ ਜੱਜ. e ਰਾਜ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਕਮੇਟੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਕਾਰਕਾਂ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੂਚੀ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਰੂਪ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਪਹਿਲੇ ਕਦਮ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਉਸ ਦਾ ਅਗਲਾ ਕਦਮ ਉਦੋਂ ਉਠਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਟੇਟ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਸੂਚੀ ਵਿਚ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਬੀ . een ਨੇ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਅਫਸਰ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਉਹ ਕ੍ਰਮ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗਾ। ਇਹ ਕਦਮ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ (ਨਿਯੁਕਤੀ ਬੀਟੀ ਪ੍ਰੋਮੋਸ਼ਨ) ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ, 1955 ਦੇ ਨਿਯਮ 5(3) ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੈ। (ਪੈਰਾ 21 ਅਤੇ 22)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਉਪ ਦੀ ਚੋਣ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸਲੇਟ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਯਮ - 5(3) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਾਪਦੰਡ ਸਪੱਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਰਾਜ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਦੋ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਹਨ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। T 1 ਇਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਅੰਤਰ-ਪਲੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਿਯਮ ਦੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਧਾਨਕ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸਨੂੰ ਤਕਨੀਕੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣਾ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਯਮ 5 (3) ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ, ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਹੈ। ਕਮੇਟੀ। e ਇਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ. ਜੇਕਰ ਉਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਜੂਨੀਅਰ ਅਫਸਰ (ਜਾਂ ਅਫਸਰ) ਆਪਣੀ ਬੇਮਿਸਾਲ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਅਫਸਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਉੱਚੇ ਸਥਾਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹਨ ਸ਼ਰਤ. ਇਹ ਪੈਟੈਂਟ ਹੈ ਕਿ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 5(3) ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬੇਮਿਸਾਲ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਪਰਾ 23)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 5(3) ਵਿੱਚ "ਬੇਮਿਸਾਲ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਅਨੁਕੂਲਤਾ" ਵਾਕੰਸ਼ ਨੂੰ ਸਬੰਧ ਜਾਂ ਸਬੰਧ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ "ਬੇਮਿਸਾਲ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਅਨੁਕੂਲਤਾ" ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਾਪੇਖਿਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ / ਉਹ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜੋ ਯੋਗ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੂਜੇ ਵਿਰੋਧੀ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਬੇਮਿਸਾਲ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਵਾਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਬੇਮਿਸਾਲ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ 24)

ਭਾਰੀਰਥ ਦਾਸ ਅਤੇ ਬੀ ਕੇ ਝਿੰਗਨ ਅਤੇ ਐਸ ਕੇ ਹੀਰਾਜੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਸਿਰਫ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਸ ਅੰਧਾਵਾਲੀਆ , ਜੇ. - ਇਹ ਦੋ ਜੁੜੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਐਲਪੀਏ 427 ਆਫ 1967 ਅਤੇ ਐਲਪੀਏ 1 ਆਫ 1968, ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ. ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮਿਤੀ 20 ਅਕਤੂਬਰ, 1967 ਨੂੰ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਉਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਪੀ.ਸੀ. ਬਹਿਲ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਸੀਵਿਯਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਈ ਸੀ। LP-A ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ। 1987 ਦਾ ਨੰਬਰ 427, ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਵੀਂ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ। ਕਿਉਂਕਿ ਦੋ ਏਪੀਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨੁਕਤੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਇੱਕ ਹੀ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(2) ਦੋਵਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਪੀ.ਸੀ. ਬਹਿਲ ਦੁਆਰਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਜਾਂਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ- ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 1 ਜੂਨ, 1948। ਫਰੇਨੀ ਦੀ ਉਕਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਕਈ ਵਿਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਉਹ ਡਿਪਟੀ ਸਕੱਤਰ ਦਾ ਰੁਤਬਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। 1 ਨਵੰਬਰ, 1956 ਨੂੰ, ਜੋ ਕਿ ਰੀਓਰ ਆਰਗੇਨਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1956 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਯਤ ਮਿਤੀ ਸੀ, ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸ ਦੇ ਹਰੇਕ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਸਥਾਨ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਸਾਂਝੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਕਤ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਜੋ ਐਨਏਯੂਰ 'ਏ' ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ! ਪਟੀਸ਼ਨ ਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਸੀਰੀਅਲ ਨੰਬਰ 59 'ਤੇ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੂਚੀ ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਤਰੱਕੀਆਂ, ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਉੱਚ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣਦੀ ਹੈ।

(3) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ 8 ਸਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਹ ਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ (ਏਪੀ ਪੁਆਇੰਟਮੈਂਟ) ਦੇ ਨਿਯਮ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ) ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼, 1955, ਸਾਲ, 1958 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1, ਪੀ.ਸੀ. ਬਹਾਈ ਦਾ ਨਾਮ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮਾਰਚ, 1956 ਵਿੱਚ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਚੋਣ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੁਲਾਈ, 1957, ਫਰਵਰੀ, 1953, ਸਤੰਬਰ, 1958 ਅਤੇ ਦਸੰਬਰ, 1959 ਵਿੱਚ ਹੋਈਆਂ ਅਗਲੀਆਂ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ , ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਚੋਣ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਦਰਜੇ ਦਾ ਦਰਜਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਤੰਬਰ, 1958 ਅਤੇ ਦਸੰਬਰ, 1959 ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੂਚੀ। ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ 21 ਜਨਵਰੀ, 1961 ਨੂੰ ਹੋਈ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੀ ਗਈ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ 27 ਜਨਵਰੀ, 1962 ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚੋਣ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। , 23 ਨਵੰਬਰ, 1962 ਅਤੇ 30 ਸਤੰਬਰ, 1963। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਉਸ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਸਟੇਟ ਸਿਵਲ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਉੱਪਰ ਦੱਸੀ ਸੇਵਾ ਸੂਚੀ- ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ 1958 ਅਤੇ IE 59 ਵਿੱਚ ਚੁਣੇ ਗਏ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਕਤ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਲ 1965 ਤੱਕ , ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਹੋਰ

ਨਾਮ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀਕੂਲਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਨਿਯਮ 5(3) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਸੀ। ਸੇਵਾ ਉਪ (ਪ੍ਰੋਮੋਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤੀ) ਨਿਯਮ, 1955.

(4) ਇਹ ਸੂਚੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਚੋਣ ਦੇ ਸਾਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਵਸਥਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਰਾਜ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਮੂਲ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਭਿੰਨ ਸੀ, ਯੂਨੀਅਨ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਬਦਲਾਅ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਸੂਚੀ ਸਿਲੈਕਟ ਲਿਸਟ ਬਣ ਗਈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਕਾਡਰ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਉਸ ਕ੍ਰਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਸਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿਲੈਕਟ ਲਿਸਟ ਵਿੱਚ ਨਾਮ ਆਇਆ ਸੀ। 8 ਨਵੰਬਰ, 1965 ਨੂੰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 5(3) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਰਾਜ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਸਿਲੈਕਟ ਲਿਸਟ ਵਿੱਚ ਨਾਮਾਂ ਨੂੰ ਵਿਵਸਥਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਭਾਵ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜਦੋਂ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਮੌਕਾ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਉਚਿਤ ਸਥਾਨ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਅਸਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਾਲ ਨੱਥੀ 'ਸੀ' ਵਜੋਂ ਜੋੜੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ 27 ਅਪ੍ਰੈਲ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। 1966, ਜਿਸ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1 ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਜਿਸ ਦੀ 21 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਮੀਟਿੰਗ ਹੋਈ ਸੀ। ਜਨਵਰੀ, 1961 ਨੂੰ, ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਚੋਣ ਸੂਚੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਇਸ ਸੰਚਾਰ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ, ਗ੍ਰਹਿ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੱਤਰ ਨੰ. 7/6/55-AIS(I), ਮਿਤੀ 5 ਅਕਤੂਬਰ, 1955। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਜਵਾਬ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1, ਫਿਰ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ 6f ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦਾ ਰੁਖ ਕੀਤਾ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(5) ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਨੂੰਨ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਵਿਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ/ਹਵਾਲਾ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਹੁਣ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਏ ਹਨ ਬਹਿਸਾਂ ਦੇ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਡਾਇਨਿੰਗ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੈ। ਆਲ-ਇੰਡੀਆ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਐਕਟ, 1951 (1951 ਦਾ ਐਕਟ 61) ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ - ਭਾਰਤੀ ਦੇ ਨਿਯਮ ਲਈ ਸਬੰਧਿਤ ਰਾਜਾਂ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਇੱਕ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਸਰਵਿਸ, ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਚੰਦਾ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੇਵਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਗੀਆਂ ਭਾਵੇਂ ਰੱਦ ਜਾਂ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਸਦ ਸੈਸ਼ਨ ਦੌਰਾਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਇੱਕ ਮੋਸ਼ਨ 'ਤੇ ਬਣਾਉ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਸੇਵਾ ਭਾਰਤੀ ਨਿਯਮ, 1954, ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਸੇਵਾ (ਪ੍ਰੋਮੋਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤੀ) ਨਿਯਮ, 1955 ਬਣਾਏ ਹਨ। ਨਿਯਮ 4 ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹੇਠ ਅਨੁਸਾਰ:-

1a) ਇੱਕ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੁਆਰਾ;

(1) ਇੱਕ ^5state ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਦੇ ਅਸਲ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਦੁਆਰਾ;

(2) ਚੋਣ ਦੁਆਰਾ, ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ; ਜੋ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਮਰੱਥਾ ਵਾਲੇ ਗਜ਼ਟਿਡ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਰਾਜ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਹਨ।

(6) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਪੇਟੈਂਟ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ ਜੋ ਰਾਜ ਦੀ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਭਾਰਤੀ ਦੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ।

(7) ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਮੁੱਖ ਨੁਕਤੇ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੰਬਰ 5, 6 ਅਤੇ 7 ਦੇ

**Union of India, etc. v. P. C. Bahl, Deputy Secretary to Government
of Punjab, etc. (Sandhawalia, J.)**

ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦੇ ਹਨ।

.ਸੇਵਾ (ਤਰੱਕੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤੀ) ਨਿਯਮ, 1955। ਉਹ ਇੱਕ । * ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹਨ:-

(1) (1)। ਕਮੇਟੀ ਰਾਜ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰੇਗੀ ਜੋ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 4 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋਣ ਲਈ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ। ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਰਾਜ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਉਪਲਬਧ ਅਸਾਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੂਚੀ ਦੀ ਪੂਰਵ ਪਰੀਕਰਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਬਾਰਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਅਸਲ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਤੋਂ ਦੁੱਗਣੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਭਰਤੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਜਾਂ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ ਸੀਨੀਅਰ ਡਿਊਟੀ ਪੋਸਟਾਂ ਦਾ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ, ਜੋ ਵੀ ਵੱਡਾ ਹੋਵੇ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਾਲ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਅਧਿਕਤਮ ਸੀਮਾ, ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵੱਧ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੇ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਬੰਧਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਕੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(2) ਅਜਿਹੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਚੋਣ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਹੋਵੇਗੀ।

(5) ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਰਾਜ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਵਿਵਸਥਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਜੂਨੀਅਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜੋ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਬੇਮਿਸਾਲ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਅਫਸਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਉੱਚਾ ਸਥਾਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(4) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੂਚੀ ਦੀ ਹਰ ਸਾਲ ਸਮੀਖਿਆ ਅਤੇ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(5) ਜੇਕਰ ਚੋਣ, ਸਮੀਖਿਆ ਜਾਂ ਸੰਬੰਧਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਮੇਟੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਅਲੋਪ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਚਿਕਾਰਤ ਕਰੇਗੀ।

(6) ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 5 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੂਚੀ ਵਿਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਭੇਜੀ ਜਾਵੇਗੀ-

(1) ਸਟੇਟ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਚਿਕਾਰਤ

- (11) ਰਾਜ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਹੈ; *
- (111) ਰਾਜ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਅਪ੍ਰੋਸ਼ਨ ਲਈ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨ; ਅਤੇ
- (112) ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ।
- (113) /) (1) ਕਮਿਸ਼ਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੂਚੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਕਿਸੇ ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ, ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਵੇਗਾ।
- (2) ਜੇਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਦਲਾਅ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਸੋਧ ਦੇ ਨਾਲ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਉਸਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇ।
- (3) ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਸੂਚੀ ਰਾਜ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਸੂਚੀ ਬਣੇਗੀ।
- (4) ਚੋਣ ਸੂਚੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਰਹੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਅਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ, ਨਿਯਮ 5 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (4) ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਭਾਵਤ, ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ। (2):
- ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਸਿਲੈਕਟ ਲਿਸਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਰਾਜ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਆਚਰਣ ਜਾਂ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਭੁੱਲ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਚੋਣ ਸੂਚੀ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮੀਖਿਆ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਾਜ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਚੋਣ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਹਟਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"
- (8) ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 8/ਉਪਰੋਕਤ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਈ ਗਈ ਚੋਣ ਸੂਚੀ ਤੋਂ ਆਈਆਰਕੇਡਰ ਐਸਸੀ 5 ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ। ent 7 ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 9 ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ
- ਅਰਲੀਅਰ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚੋਣ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਸੇਵਾ।
- (9) ਵਿਦਵਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਚਮਕਦਾਰ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਝਗੜਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਹੈ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਕਈ ਵਾਰ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ- ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਸ਼ੁੱਧ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਲਈ, ਮਾਮਲਾ ਹੁਣ ਇੱਕ ਤੰਗ ਕੰਪਾਸ ਵਿੱਚ ਹੈ। . ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਦਾ ਤੱਤ ਛੇ ਗੁਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਗਿਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: -
- (1) ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ (ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤੀ) ਨਿਯਮ, 1955, ਵਿਧਾਨਿਕ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ;
- (7) ਉਪਰੋਕਤ 1955 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਧਾਨਿਕ ਨਿਯਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਮਾਮਲਾ ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ;
- (3) ਕਿ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ, ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੇ ਪੱਤਰ ਨੰ. 7/6/85-AI9 (I), ਮਿਤੀ 5 ਅਕਤੂਬਰ, 1955 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹਦਾਇਤਾਂ, ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ;
- (4) ਉਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1, ਪੀਸੀ ਬਹਿਲ* ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੁੱਟਮਾਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ;

**Union of India, etc. v. P. C. Bahl, Deputy Secretary to Government
of Punjab, etc. (Sandhawalia, J.)**

- (5) ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 5(5) ਨੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 5(3) ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਕਮੇਟੀ ਕਿਸੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਸੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ;
- (6) ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਸਗੋਂ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ ਦੱਸੇ ਹਨ। ਕਿ ਕਾਰਨ ਦੇਣਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸਿੱਟੇ ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ।
- (10) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਐਚ.ਐਲ ਸਿੱਬਲ ਨੇ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿਰੀਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਹੁੰਚੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਤਿੰਨ ਖੋਜਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮੰਨ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ (ਨਿਯੁਕਤੀ

ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ) ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼, 1955 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1956 ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਜੋ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹੁਣ ਤੱਕ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਦਾਲਤ, ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਉਲਟ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਉਲਟ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵੈਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ 5 ਅਕਤੂਬਰ, 1955 ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ 1955 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ, ਨਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਪਮਾਨ ਵਿੱਚ।

(11) ਇਸ ਲਈ, ਵਿਵਾਦ, ਹੁਣ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੀਆਂ ਆਖਰੀ ਤਿੰਨ ਖੋਜਾਂ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਖਰੀ ਦੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ।

(12) ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਇਕ ਨੰਬਰ 1 ਪੀਸੀ ਬਹਿਲ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਭਾਰਗੀਰਥ ਦਾਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ 1955 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਸ ਉਲੰਘਣਾ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਮੁੱਖ ਪੱਥਰ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਚੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਦਾ ਮੁਵੱਕਿਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤੱਥ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ, ਉਹ ਸਹੀ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹਮਲੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਇਸ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤੱਥ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੇਸ 5 ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 311 ਦੀ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਕਿ ਯੂਨੀਅਨ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁੱਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭੱਲੇਪਣ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ 1955 ਦੇ ਨਿਯਮ ਵਿਧਾਨਕ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇਸਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਉਸ ਰਾਹਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਸਨੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ- ਇਸਲਈ, ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਦੀ ਸਖਤ ਕੋਰ ਇਸ ਨੂੰ ਘਟਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ-

"ਕੀ 1955 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 5 ਦੀ ਪੇਟੈਂਟ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਈ ਹੈ"

Union of India, etc. v. P. C. Bahl, Deputy Secretary to Government of Punjab, etc. (Sandhwalia, J.)

(13) 'ਡਾਈ 7 ਗਰੇਵਮੈਨ&', ਇਸ ਲਈ, ਜੀਨ ਦੀ ਅਪੀਲ ਹੈ ਕਿ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 5 (5) ਸੂਚੀ ਦੀ ਚੋਣ, ਸਮੀਖਿਆ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸੁਪਰਸੈਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਸੁਪਰਸੈਸ਼ਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਕਤ ਉਪਸਥਾਨ ਚੋਣ ਸੂਚੀ ਦੀ ਚੋਣ, ਸਮੀਖਿਆ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸੁਪਰਸੈਸ਼ਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 5(5) ਦੇ ਪ੍ਰੋ ਵਿਜ਼ਨ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਸਦੀ ਦੂਜੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕਮਾਤਰ ਨਿਯਮ ਜੋ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 5(3)। ਇਹ, ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਵਿਵੇਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਨ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ, ਉਸਦੀ ਬੇਮਿਸਾਲ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੈਮ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਅਫਸਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਉੱਚਾ ਦਰਜਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 5 (5) ਨੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 5(3) ਨੂੰ nlo ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ - ਇਸ ਮੁੱਖ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰ ਵਿੱਚ, - ਸ੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ ਨੇ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ। ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 5(2) ਨੂੰ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਮਾਪਦੰਡ ਇੱਕ ਖਾਸ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ, (1) ਯੋਗਤਾ; (2) ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਅਤੇ (3) ਸੀਨੀਅਰਤਾ: ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 5(2) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਅਤੇ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਹ ਤਿੰਨ ਮਾਪਦੰਡ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ, ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਅਨੁਕੂਲਤਾ 'ਤੇ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਾਪਦੰਡ ਇਸ ਬਹਿਸ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ ਨੇ ਸੱਤ ਰਾਮ ਸ਼ਰਮਾ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (1) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਵੇਰਵਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੰਨਾ 917 'ਤੇ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਵਾਦਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। 6f ਲਿਓਨਾਰਡ ਡੀ. ਵ੍ਹਾਈਟ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ: —

"ਇੱਕ ਤਰੱਕੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਉੱਚ ਅਹੁਦਿਆਂ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸੰਭਾਵਿਤ ਅਹੁਦੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪੂਰੇ ਸੰਗਠਨ ਦੇ ਮਨੋਬਲ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਮੁੱਖ ਦਿਲਚਸਪੀ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਮੂਹ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਹਿੱਤ। ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਸਾਰੇ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਵਾਜਬ ਮੌਕੇ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉੱਤਮ ਸਿਵਲ ਸੇਵਕਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਧੇਰੇ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

. (IV 1967 SLI? 907,

ਤਰੱਕੀ ਦੀ ਪੌੜੀ ਜਿੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿੰਨੀਆਂ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਚੋਣ ਸਿਰਫ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੈਰਿਟ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਲ ਭਰਤੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(14) ਕਰਮਚਾਰੀ ਅਕਸਰ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਯੋਗ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨੂੰ ਚੋਣ ਦੇ ਇੱਕ ਮਾਪਦੰਡ ਵਜੋਂ ਵਿਚਾਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ। ਇਹ ਪੱਖਪਾਤ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਅਨੁਭਵ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਓ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਰਕ ਹੈ? ਇੱਕ ਸਫਲ ਕਰਮਚਾਰੀ. ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਅਹੁਦਿਆਂ ਤੋਂ ਹੋਰ ਅਧੀਨ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਭਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜ਼ਿਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਪੌੜੀ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਘੱਟ ਅਤੇ ਘੱਟ ਭਾਰ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕਮਾਤਰ ਨਿਰਣਾਇਕ ਕਾਰਕ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਇੱਕ ਖਤਰਨਾਕ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ- ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਗ੍ਰੇਡ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ

ਰਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਉੱਚੇ ਗ੍ਰੇਡ ਲਈ ਪ੍ਰੋਮੋਸ਼ਨ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ; ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

(15) (ਲੋਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਦੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ, 4th Edn., pp. 380, 383)। ਭਾਰਤੀ ਪੁਲਿਸ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਚੋਣ ਗ੍ਰੇਡ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਲੰਬੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ, ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਹੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਐਨਸੀ ਚੈਟਰਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰੋਸੈਡਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਅਤੇ 16 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਾਰੰਟੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(16) ਉਪਰੋਕਤ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸ੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹੈ (ਜਦੋਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਬਰਾਬਰ ਹੋਣ, ਤਾਂ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 5(3) ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਨੂੰ ਵਿਵਸਥਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਹ (ਇਹ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਜੂਨੀਅਰ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਕਾਰਨ ਬੇਮਿਸਾਲ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਅਨੁਕੂਲਤਾ, ਨੂੰ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਅਫਸਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਉੱਚਾ ਸਥਾਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਰਾਜ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਤੰਤਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਨਿਯਮਾਂ ਨੇ ਵਿਧਾਨਕ ਸੰਸਥਾ, ਅਰਥਾਤ, ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਵੇਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਕਮੇਟੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਕਮੇਟੀ ਇੰਨੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 5(3) ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਭਾਵ ਕਿ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਨਾ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਸਨ ਕਿ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨਾਲੋਂ ਉੱਚੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬੇਮਿਸਾਲ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਦੀ ਰਾਏ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵਿਧਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਵੇਕ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਜਾਣਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਨਹੀਂ ਹੈ- ਸ੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਉਪ-ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਤਿਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਲਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਓਵਰਰਾਈਡ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 5(3) ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸੱਚੇ-ਸੱਚੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਅਯੋਗ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ ਨੇ ਫਿਰ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 6(ii) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ: ਰਾਜ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚੀ ਵਿਚ ਕੀਤੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਹੈ, ਯੂਨੀਅਨ ਪਬਲਿਕ ਨੂੰ ਵਾਰਡ ਕਰਨ ਲਈ ਹਨ। ਚੋਣ ਸੂਚੀ ਦੇ ਨਾਲ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਨਿਯਮ 6 (ii) ਨਿਯਮ 5(5) ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ 'ਅਧਿਆਪਨ' ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅਰਥ ਉਸ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕੇਵਲ ਅਜਿਹੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਯੂਨੀਅਨ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਵਾਈਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇ। ਫਿਰ ਸ਼ੁੱਠ ਦਿਆਲ ਗੁਪਤਾ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (2) ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਪੰਨਾ 494 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ-

"ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 5 ਦਾ ਉਪ-ਨਿਯਮ (5) ਉਦੋਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਰਾਜ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਇੱਕ ਵਿਕਲਪਿਕ ਵਿਵਾਦ ਵੀ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ 5(2) ਅਤੇ (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਸਦੀ ਵੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(17) ਇਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਭਾਗੀਰਥ ਦਾਸ, 1 ਸਿੱਖਿਅਕ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 5 (3) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

(.2) ILR (1967) 1 ਪੁੰਜ. 490.

ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਸਿਰਫ ਅਪਵਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 5 (3) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮਾਪਦੰਡ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਜ CjyU ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦਾ ਕ੍ਰਮ ਹੈ। ਉਹ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਕੱਢਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਆਮ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸਧਾਰਨ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਵਿਗਾੜਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ।

' ਜੇਕਰ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਇਸ ਕ੍ਰਮ ਨੂੰ, ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਿਗਾੜਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਖਾਸ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਖਾਸ ਖੋਜ ਵੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬੇਮਿਸਾਲ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਸਥਾਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਸੂਚੀ ਉਸ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਅਫਸਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਉੱਚੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ, ਸ੍ਰੀ ਭਗੀਰਥ ਦਾਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਪਹਿਲ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 5 (5) ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 5 (3) ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨਾ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 5 (5) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸ਼ਰੇਆਮ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਧਾਨਕ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

' (IB) ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਨਿਯਮਾਂ 6(iii) ਅਤੇ (iv) 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਬਮਿਸ਼ਨ* ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 6 (ii) ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨ, - ਰਾਜ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਦੱਸ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਮੁਅੱਤਲ ਲਈ, ਰਾਜ ਦੇ ਸਿਵਲ: ਆਈਲ ਸਰਵਿਸ ਨੂੰ ਯੂਨੀਅਨ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ। ਸਿਰਫ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਪਰ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ 'ਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੀ ਯੂਨੀਅਨ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ। ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 6(iii) ਅਤੇ (iv) ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯਮ 5 (5) ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਲਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਦਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਨਿਯਮ 5 (5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰੀਖਕ ਵੈਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਯੂਨੀਅਨ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਕੱਲੇ ਹੀ ਨਿਯਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ. ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਚੋਣ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਯੂਨੀਅਨ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ

**Union of India, etc. v. P. C. Bahl, Deputy Secretary to Government
of Punjab, etc. (Sandhawalia, J.)**

ਚੋਣ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਬੁਨਿਆਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਵੇਗੀ। •

(19) ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਕਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ (ਇੰਡੀਆ) ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਿਡ ਬਨਾਮ ਇਸ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ, (3) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਡਿਸਪਿਊਟ* ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। ਉਕਤ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੁਕਵੀਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਬੀ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ

"W1 ਮੁਰਗੀ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵੱਲ ਖ਼ਤਰੇ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ 'ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਇਹੀ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਤੋਂ ਹਵਾਲਾ ਵਾਪਸ ਲੈ ਕੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਪੱਖ ਬਿਆਨ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਇੱਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਧਾਰਾ 33 ਬੀ(1) ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਰੀਜ਼ਨ ਦੇ ਬਿਆਨ ਬਾਰੇ 1 ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ

ਪਦਾਰਥ ਅਤੇ ਅੱਖਰ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਇੱਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਤੋਂ ਕੇਸ ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ ਅਤੇ ਉਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨਾ ਮੁਨਾਸਿਬ ਹੈ, ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(20) ਇਹਨਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਸੇਵਾ (ਪ੍ਰੋਮੋਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤੀ), ਨਿਯਮ 1955 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 2 ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 3 ਚੋਣ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਗਠਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 4 ਰਾਜ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਚੋਣ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ, ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 5 ਜੋ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਫਿਰ "ਉਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ" ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਯੋਗ ਮਨੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ

(3) ਏਆਈਆਰ 1967 ਐਸਸੀ 284.

ਸੇਵਾ। ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 6 ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 7 ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਫਿਰ ਚੋਣ ਸੂਚੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਬਾਕੀ ਉਪਬੰਧ ਬਹੁਤੇ ਢੁਕਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹਨ।

(21) ਇਸ ਲਈ, ਵਿਧਾਨਕ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਟੀਬੀਏ ਸੂਚੀ 'ਤੇ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਚੋਣ-ਗੁਣਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਾਜ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਚੋਣ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਰਾਜ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਚੋਣ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਸਟੇਟ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਟੈਸਟ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਧਾਨਕ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਬਜੈਕਟਿਵ ਟੈਸਟ ਹੈ। ਨਿਯਮ 5(1) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ -

"ਕਮੇਟੀ ਰਾਜ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰੇਗੀ ਜੋ "ਨਿਯਮ 4 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋਣ ਲਈ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।"

(22) ਇਸ ਲਈ, ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸ਼ਬਦ ਹਨ, "ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਉਚਿਤ ਹੋਣ ਲਈ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ।" ਗਾਈਡ-ਲਾਈਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਕੇਤ ਨਿਯਮ 5(2) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਧਾਨਕ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਚੋਣ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਯੋਗ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਰਾਜ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਬਾਰੇ ਇਕਮਾਤਰ ਜੱਜ ਵਿਧਾਨਕ ਕਮੇਟੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਕਾਰਕਾਂ ਬਾਰੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੂਚੀ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਪਹਿਲੇ ਪੜਾਅ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

(23) ਅਗਲਾ ਕਦਮ ਉਦੋਂ ਉਠਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਰਾਜ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਹਾਮੀ ਭਰਿਆ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕ੍ਰਮ ਦਾ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਦਮ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮ 5 (3) ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਪੇਟੈਂਟ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 5 (3) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਸਮੇਤ ਇਸਦੀ ਸਥਿਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਾਪਦੰਡ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ। ਵਿਚੇ ਇਕ

Union of India, etc. v. P. C. Bahl, Deputy Secretary to Government of Punjab, etc. (Sandhawalia, J.)

- ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਮਾਪਦੰਡ ਸਟੇਟ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਦੋ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਹਨ। ਇਸ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਅੰਤਰ-ਪਾਇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਿਯਮ ਦੇ ਫਰੇਮਵਰਕ ਦੁਆਰਾ ਵਿਧਾਨਕ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸਨੂੰ ਤਕਨੀਕੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣਾ ਜੋ ਕਿ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 5(3) ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ, ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਜੂਨੀਅਰ ਅਫਸਰ (ਜਾਂ ਅਫਸਰ) ਉਸਦੀ ਬੇਮਿਸਾਲ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਅਫਸਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਉੱਚੇ ਸਥਾਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹਨ। ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ। ਇਹ ਪੇਟੈਂਟ ਹੈ ਕਿ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 5 (3) ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬੇਮਿਸਾਲ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਰੱਖਣ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 5 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1), (2), (3) ਅਤੇ (4), ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਦਾ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 5(5) ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(24) ਵਾਕੰਸ਼ "ਬੇਮਿਸਾਲ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਅਨੁਕੂਲਤਾ" rein1region 5(31) ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਮੂਰਤ ਜਾਂ ਅਮੂਰਤ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ "ਬੇਮਿਸਾਲ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਅਨੁਕੂਲਤਾ" ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਹਨਾਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਯੋਗ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੂਜੇ ਵਿਰੋਧੀ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਬੇਮਿਸਾਲ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਵਾਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ / ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਈ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਬੇਮਿਸਾਲ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਕਮੇਟੀ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਬੇਮਿਸਾਲ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਇੱਕ ਰਾਏ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਵਿੱਚ ਉਸ ਰਾਏ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕਰਕੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਰਾਏ ਦੇ ਅਧਾਰ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਲੋੜ ਸਿਰਫ਼ ਨਿਯਮ 5 (5) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਜਾਣ ਲਈ ਇੱਕ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਰਾਇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੌਮ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਮਾੜੇ ਫਿਡਬੈਕ ਦਾ ਕੋਈ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੰਮ ਸਹੀ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 5 (3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਹ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਤ ਰਾਏ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਸਾਡੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ, ਅਯੋਗ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਰਾਏ ਦੇ ਹਾਂ ਕਿ, ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 5 (3) ancf ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(25) ਇਹ, tllt, ■ < ਇਸਲਈ, IE1 ਤੋਂ 2 ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੀਓ ਸੀਐਫ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 5(5) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੰਬਰ 1- ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਨਿਯਮ 5(5) 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਨਿਰਮਾਣ ਹੈ ਜੋ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਦੋ ਵਿਰੋਧੀ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਤੁਲਨ ਨੂੰ ਝੁਕਾਓ, ਇੱਥੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:-

- (1) ਕੀ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 5, ਉਪ-ਧਾਰਾ (5)7 ਵਿੱਚ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਕੋਈ ਉਲਟੀਕਰਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ;
- (2) ਕੀ ਇਹ ਸੁਪਰਸੈਸ਼ਨ ਚੋਣ, ਸਮੀਖਿਆ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਹੈ?

ਜੇਕਰ ਇਹਨਾਂ ਦੋ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ (ਨੰਬਰ 1) ਲਈ ਇੱਕ ਕੇਸ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਜਵਾਬ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਪੇਟੈਂਟ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸ਼ਬਦ, ਪਹਿਲਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ,

ਉਹ ਸ਼ਬਦ 'ਸੁਪਰਸੀਡ' ਹੈ ਜੋ ਆਈਡੀ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 5(5) ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਲਾ ਦਾ ਕੋਈ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਤਾਂ ਬੋਰਵੀਅਰਜ਼ ਲਾਅ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਜਾਂ ਵਾਰਟਨ ਦੇ ਲਾਅ ਲੈਕਸੀਕਨ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਜਾਂ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਟ੍ਰਾਡਜ਼ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੰਪਨੀ ਲਾਅ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਮ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਐਕਟ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਟਕਰਾਅ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਸਹੀ ਅਰਥ ਕੱਢਣ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ' ਇਸ ਸ਼ਬਦ 'ਤੇ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀ ਜੇਹ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਕੋਪ ਬਨਾਮ ਸਟੈਨਲੀ (4) ਦੇ ਅਮਰੀਕਨ ਕੇਸ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਲੁਈਸਿਆਨਾ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਸ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਸੀਵਿਲਨਕਤਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਲੁਈਸਿਆਨਾ ਰਾਜ ਦੇ ਅਟਾਰਨੀ-ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ-

"ਅੱਗੋਂ ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਅਟਾਰਨੀ-ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੌਜਦਾਰੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਟਾਰਨੀ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ, ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈਣ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝੇ ।

f4' 15 ਦੱਖਣੀ ਰਿਪੋਰਟਰ ਦੂਜੀ ਲੜੀ 1.

(26) Webster's International Dictionary. ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸ਼ਬਦ 'ਸੁਪਰਸੀਡ' ਨੂੰ ਵਰਤਮਾਨ ਸੰਦਰਭ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਰਥ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ:-

"ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ, ਜਾਂ ਪਾਸ ਕਰਨਾ, ਤਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਲਈ ਰਸਤਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ; ਬਦਲਣਾ; ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਜੱਜ ਏ ਦੀ ਥਾਂ ਜੱਜ ਬੀ.

ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ, ਕਮਰੇ, ਜਾਂ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਲੈਣ ਲਈ; ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ; ਬਦਲਣ ਲਈ; ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਨਵਾਂ ਬਿੱਲ ਪਿਛਲੇ ਸਾਰੇ ਬਿੱਲਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਨਵਾਂ ਨਿਯੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਤਰੱਕੀ ਕੀਤੇ (ਜਾਂ ਬਰਖਾਸਤ) ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈਣਾ ਹੈ।"

(2) 7) ਇਸ ਲਈ, ਮਸਲਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਉਪਰੋਕਤ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨਾ, ਫਿਰ ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਸੁਪਰ ਸੈਸ਼ਨ ਹੋਇਆ ਹੈ?

ਤੱਥਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1, ਪੀ.ਸੀ. ਬੇਹਾਈ ਦਾ ਨਾਮ 21 ਜਨਵਰੀ, 1561 ਨੂੰ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ. ਮਿਤੀ, ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦਾ ਨਾਮ (ਚੋਣ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰ 28 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਸਾਲਾਨਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ 27 ਫਰਵਰੀ, 1962 ਨੂੰ ਹੋਈ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਫਿਰ ਨੰਬਰ 28' ਤੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਸਾਲ ਲਈ ਉਕਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ 19, ਜਿਸ ਨੂੰ ਯੂਨੀਅਨ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਵਿਧੀਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 23 ਨਵੰਬਰ, 1362 ਨੂੰ ਸੂਚੀ ਦੀ ਸਾਲਾਨਾ ਸੋਧ ਵਿਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਨੰਬਰ 18 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਉਭਰ ਕੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 1961 ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ, ਚੋਣ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 21 ਜਨਵਰੀ, 1961 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਦੋਂ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰ-28 ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਸੀ, ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ, ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਾਰਕਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ 18 ਵੇਂ ਨੰਬਰ ਤੱਕ ਅੱਪਗ੍ਰੇਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ 21 ਜਨਵਰੀ, 1961 ਦੀ <n*u™ al ਮਿਤੀ ਤੋਂ, ਜਦੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ।

ਚੋਣ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਬਦਲੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਜਾਂ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 5(5) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਲੋਪ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। *

(28) ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 (ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋਰ ਲੱਭ ਲਿਆ ਹੈ) ਦਾ ਇੱਕ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਫਿਰ ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਅਲੰਕਾਰ ਚੋਣ, ਸਮੀਖਿਆ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਤਿੰਨਾਂ ਪਹਿਲੂਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਾਂਗੇ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਚੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਥਿਆਨਾਂ 'ਤੇ ਮਾਰਚ, 1956 ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ-1 ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਜੁਲਾਈ, 1957; ਫਰਵਰੀ, 1958; ਸਤੰਬਰ, 1958 ਅਤੇ ਦਸੰਬਰ, 1959, ਵਿਧਾਨਕ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ, ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਚੋਣ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਬੰਧਤ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਚੋਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਟੇਟ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸ ਲਿਸਟ ਵਿੱਚ ਉਸ ਤੋਂ ਜੂਨੀਅਰ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿਲੈਕਟ ਲਿਸਟ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਉਚਿਤ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ, ਸਾਡੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ, ਨਿਯਮ 5(5) ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਚੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰਸੈਸ਼ਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਇਸ ਸੁਪਰਸੈਸ਼ਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਲ 1956 ਤੋਂ 1959 ਤੱਕ ਚੋਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਹਿਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ 21 ਜਨਵਰੀ, 1961 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਜ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਚੋਣ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਭਾਰੀਰਥ ਦਾਸ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, 'ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਗੈਰ-ਚੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਟੇਟ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਨਾਮ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਜਨਵਰੀ, 1961 ਵਿੱਚ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵੀ ਇਹ ਨਿੰਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੰਬਿਤ ਇੱਕ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕੇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਆਰਜ਼ੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ 21 ਜਨਵਰੀ, 1961 ਦੀ ਉਕਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੇਸ ਕਿਸੇ ਸੁਪਰਸੈਸ਼ਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸੀ, ਚੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸੀ, ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(29) ਦੂਜੇ ਪਹਿਲੂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 5(4) ਇੱਕ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 7(4) ਸੂਚੀ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ

ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਮੀਖਿਆ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮੀਖਿਆ। ਇਸ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰਸੈਸ਼ਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਤੀਜੇ ਪਹਿਲੂ ਬਾਰੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਸੂਚੀ 1961 ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1962 ਅਤੇ 1963 ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸੇਧਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਕੋਈ ਬਦਲਾਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉਕਤ ਸੂਚੀ ਦੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

(301, ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 5(5) ਦੇ ਅਰਥ ਅਤੇ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਕੋਈ ਉੱਚਾ ਦਰਜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੀ ਚੋਣ, ਸਮੀਖਿਆ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 5 (5) ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(31) 1968 ਦੇ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 1 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਜੇ.ਐਨ ਕੌਸ਼ਲ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 5(8) ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਾਮਲਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਕੁਚਿਤ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 5 (3) ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਬੇਮਿਸਾਲ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। 23 ਨਵੰਬਰ, 1962 ਨੂੰ ਹੋਈ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

“ਉਪਰੋਕਤ ਪੈਰਾ 2 ਵਿਚਲੀ ਸੂਚੀ ਰਾਜ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿਚ, ਉੱਚ ਸੂਚੀ ਵਿਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਬੇਮਿਸਾਲ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਥਾਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ।”

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ 2 ਜਨਵਰੀ, 1961 ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

“ਉਪਰੋਕਤ ਸੂਚੀ ਰਾਜ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਅਫਸਰ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 25 ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਸਥਾਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹਨ।”

(32) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭ ਲਿਆ ਹੈ ਜੋ

ਬੇਮਿਸਾਲ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਉੱਪਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਸਥਾਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋ ਸਕਣ। ਸ੍ਰੀ ਕੌਸ਼ਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ* ਕਿ ਵਿਧਾਨਕ ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਸੰਘ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ; ਇਹ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸਤਾਰ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਹੋਣ ਜੋ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਇਸ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 5(3) ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਬਾਹਰੀ ਵਿਚਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਹਮਲੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੇ ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਾਏ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਝਿਜਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੈਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਾਦ ਲਈ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ, ਉਤਕਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਐਸਕੇ ਘੋਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (5) ' ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉੜੀਸਾ ਦੀ ਉਤਕਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਮੈਡੀਕਲ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੇ ਉੜੀਸਾ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਰਿੱਟ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਡਾ ਮੁਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਕਿ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਨੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਦੇਖਭਾਲ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਸਖ਼ਤ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਪੇਪਰ ਦੇ ਲੀਕ ਹੋਣ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕਤਾ ਦਾ ਸਬੂਤ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਉੜੀਸਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕੀਤਾ:-

*

"ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਪਰ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦੇਵੇ। ਜਿਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲਾ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।"

(33) ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਟੀ.ਆਰ.ਜੀ. 5(ਐਚ) ਨੇ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਅਤੇ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮਾੜੇ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਸੀਂ

ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਵੇਕ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਲਈ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਰਸ ਗਲਤ ਹੋਵੇਗਾ ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ ਪੇਟੈਂਟ ਹੈ: -

"ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੂਜੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਗਲਤ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਜਿਸ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਉਹ ਉਹੀ ਕਰਨ ਲਈ ਚਲੇ ਗਏ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੇ ਕਿ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤੱਥ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ,

Union of India, etc. v. P. C. Bahl, Deputy Secretary to Government of Punjab, etc. ((i Sandhwalia, J.)

ਜਿਸ ਤੋਂ ਵਾਜਬ ਦਿਮਾਗ ਦੁਆਰਾ ਲੀਕ ਹੋਣ ਦਾ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸਦੀ ਮਾਤਰਾ ਅਤੇ ਐਪਲੀਟਿਊਡ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਕਿ ਵਿਹੜੇ-ਸਟਿੱਕ ਕੀ ਹੈ। ਮਾਪ ਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।

ਅਸੀਂ ਉਸ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਵਜੋਂ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਪਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਅਤੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਖ਼ਤੀਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ। ਸਿਡੀਕੋਟ ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿ ਉਹ ਜਾਇਜ਼ ਹਨ।

(34) ਮਿਸਟਰ ਇਲਸਿਬਲ ਦੀ ਅਗਲੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਜੂਨੀਅਰ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਰੱਖਣ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਪਦਾਰਥ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ। 21 ਜਨਵਰੀ, 1961 ਨੂੰ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਨਾਮ ਰੱਖਣ ਸਮੇਂ, ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਫਸਰ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 25 ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚ ਸਥਾਨ ਦੇਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸੂਚੀ ਦੀ ਕੋਈ ਅੰਤਮਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਲ-ਦਰ-ਸਾਲ ਸੋਧਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਬੰਧਿਤ ਸੂਚੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, 23 ਨਵੰਬਰ, 1962 ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਚ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਜੂਨੀਅਰ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਬੇਮਿਸਾਲ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਅਨੁਕੂਲਤਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ ਨੇ ਇਸ ਲਈ ਸ.

ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 5(3) ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਬੇਨਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਜੂਨੀਅਰ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਜੂਨੀਅਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਰਿਸਤੇਦਾਰ ਨੰਬਰ-1 ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਹੈ। ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਇਹ ਪੇਟੈਂਟ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਚੋਣ ਸਮੇਂ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀ। ਇਹ 21 ਜਨਵਰੀ, 1961 ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਮਾਇਨਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਰਾਜ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਸਥਾਈ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 21 ਜਨਵਰੀ 1961 ਨੂੰ ਡਿਪਟੀ ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਅੱਠ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੇਵਾ (ਭਾਵੇਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਜਾਂ ਅਸਲ) ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ।

(35) ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ 23 ਨਵੰਬਰ 1962 ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮਿੰਟ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ:-

"ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਰਾਜ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਥਾਈ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ, ਜਨਵਰੀ, 1962 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ, ਡਿਪਟੀ ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਅੱਠ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਿਰੰਤਰ ਸੇਵਾ (ਭਾਵੇਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਜਾਂ ਅਸਲ) ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। / ਪੋਸਟ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਬਰਾਬਰ ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।"

ਸ੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਹਰੇਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਟੈਚੂਟਰੀ ਕਮੇਟੀ ਕੋਲ ਹਰੇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਵਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਬੇਨਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਫੀ ਪਾਲਣਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਾਲਣਾ ਹੈ।

(36) ਸ੍ਰੀ ਭਗੀਰਥ ਦਾਸ ਨੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਲੈਕਟਰ ਆਫ ਮੌਰੀਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਕੇਸ਼ਵ ਪ੍ਰਸਾਦ ਗੋਇਨਕਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (6) ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਕਿ ਸਿੱਟਾ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ।

ਇਸਦੇ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਐਸ.ਜੀ. ਜੈਸਿੰਘਾਨੀ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (7), ਵਿਆਪਕ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵਿਵੇਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀਮਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇਸ ਵਿਆਖਿਆ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਦੋ ਰਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ।

(37) ਸਾਡੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਆਪਣਾ ਮਹੱਤਵ ਗੁਆ ਬੈਠਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਅਸੀਂ ਅਪ੍ਰੈਸ਼ਨ ਪੀਲੈਂਟਸ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ- ਸਬੰਧਤ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਦੇ ਤੱਥ ਅਤੇ ਫਿਰ ਹੋਰ ਕਾਰਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲਣ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਵਾਲਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੀ ਤਕਨੀਕੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, 3. ਕੇ. ਘੋਸ਼ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਕਾਫੀ ਪਾਲਣਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

"ਪਦਾਰਥ ਰੂਪ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਪਦਾਰਥ

Union of India, etc. V. P. C. Bahl, Deputy Secretary to Government of Punjab, etc. ((: Sandhawal, J.)

ਨਾਲ ਕਾਫੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪਾਲਣਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਜ਼ਰੂਰੀ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸਹੀ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ ਹੈ।'

(38) ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਲਈ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਸਹਾਇਕ ਵਿਵਾਦ ਵੀ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸ੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚੋਣ ਸਿਰਫ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਿਚਕਾਰਲਾ ਕਦਮ ਹੈ ਜੋ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਰਾਜ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਯੂਨੀਅਨ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੂਚੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਕੋਈ ਬਦਲਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿਓ। ਵਿਚ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ

ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 7 (2) ਸ਼ਬਦ 'ਸਹੀ ਅਤੇ ਸਹੀ'। ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 7(2) ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ: -

"7(2) ਜੇਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਸਰਕਾਰ, ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਸੋਧ ਦੇ ਨਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇ।"

ਸ੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ 'ਤੇ ਬਹਿਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਚੋਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਨਿਯਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚੀ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਹੈ ਜੋ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਿਚੋਲਾ ਕਦਮ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੰਘ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਅੰਤਮ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ।

(39) ਸ੍ਰੀ ਭਗੀਰਥ ਦਾਸ ਨੇ ਸਖਤ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 7 (1) ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਆਮ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਅਸਧਾਰਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਯੂਨੀਅਨ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਤਬਦੀਲੀ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇਗਾ। ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 7 (2) ਵਿੱਚ। ਉਸਦੀ ਦਲੀਲ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵਿਚੋਲੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵੀ ਕੋਈ ਵੀ ਭਟਕਣਾ ਉਸਦੇ ਗਾਹਕ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦੇਵੇਗੀ।

(40) ਸ੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੂਚੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਅੰਤਮਤਾ ਜੁੜੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਚੋਣ ਸੂਚੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, 1963 ਦੀ ਸੂਚੀ ਜਿਸ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਬੇਅਰਥ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਵੀਂ ਸੂਚੀ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ ਜੋ ਸਿਰਫ ਅਕਾਦਮਿਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਅਥਾਰਟੀ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਹਰਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (8) ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ

**Union of India, etc. V. P. C. Bahl, Deputy Secretary to Government
of Punjab, etc. ((: Sandhawalia, J.)**

ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਜੇ ਸਵਾਲ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਕੀ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਉਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕੇਸ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ।, ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਬਿੰਦੂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ.

(3) **1965 ਦੇ CM 2861 ਨੇ 14 ਸਤੰਬਰ 1967 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।**

**Union of India, etc. v. P. C. Behl, Deputy Secretary to Government of Punjab, etc.
(Sandhwalia, J-)**

(41) ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਪਰ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਹੁਣ ਇਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅੱਗੋਂ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ *ਹਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ* 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਵਾਬਦਾਇਕ ਨੰਬਰ 1 ਕੁੱਟਮਾਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਉਸੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਹੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਨੁਕਤੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਲਾਚਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ-

- (1) ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 5(5) ਦੇ ਅਰਥ ਅਤੇ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਕੋਈ ਉੱਚਾ ਦਰਜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ;
- (2) ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 5(1), (2), (3) ਅਤੇ (4) ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ;
- (3) ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦਾ ਕ੍ਰਮ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 5(3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ;
- (4) ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 5(5) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 5(3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ
- (5) ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਇਸਦੀ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(42) ਉਪਰੋਕਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗੇ। ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਆਰ.ਐੱਸ.ਐੱਨ . ਅਰੁਣਾ , ਜੇ.- ਮੈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਕੇ.ਐਸ.ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ

**Union of India, etc. v. P. C. Behl, Deputy Secretary to Government of Punjab, etc.
(Sandhawalia, J-)**

ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ